

Resolució 331/2021, de 15 d'abril**Número d'expedient de la Reclamació:** 191/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Molins de Rei**Informació reclamada:** Còpia d'un expedient disciplinari.**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial

Resum: El marc jurídic a aplicar en l'avaluació de l'adequació a dret d'aquest accés a dades personals és l'establert per l'LTAIPBG en els seus articles 23 i 24, per expressa remissió de la pròpia legislació de protecció de dades personals -articles 6.1.c, 6.3 i 86 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD), i l'article 8 i DA segona de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD)- , que clarament determinen que la cessió de dades personals que es contenen en la informació pública és lícita sense el consentiment de la persona afectada si l'administració està obligada a facilitar-ne l'accés d'acord amb els límits i principis de la llei de transparència, i si resulta proporcional amb la finalitat d'interès públic perseguida per aquesta llei i la finalitat específica perseguida amb l'accés. D'acord amb això, la informació que hagi aportat J.M. en el procediment sancionador contra D.H., en la mesura en què faci referència a la persona reclamant, s'ha de considerar dades pròpies i la persona reclamant té dret a accedir-hi i obtenir-ne còpia sense necessitat de consentiment de la persona afectada, al marge de les consideracions que es faran en el fonament jurídic següent sobre l'afectació que pugui derivar de la investigació d'il·lícits o infraccions. Tenint en compte que els límits establerts a l'LTAIPBG no són d'aplicació automàtica exclouent l'accés, sinó que actuen amb caràcter potencialment restrictiu (article 21.1 LTAIPBG "1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: ... b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. ...") cal descartar que la mera referència continguda a l'al·legació de l'Ajuntament al fet que la resolució sancionadora contra D.H. no és executiva per la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra ella, pugui tenir l'efecte restrictiu i exclouent del dret d'accés que es reclama, sense major ponderació ni justificació. L'aplicació dels límits a l'accés a la informació pública, ja sigui l'al·legat o qualsevol altre, s'ha de realitzar conforme als principis i regles establertes a la legislació de transparència: el test del dany establert a l'apartat III del preàmbul de la Llei bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern: "En tot cas, els límits previstos s'han d'aplicar atenent un test de dany (de l'interès que se salvaguarda amb el límit) i d'interès públic en la divulgació (que en el cas concret no prevalgui l'interès públic en la divulgació de la informació) i de manera proporcionada i limitada pel seu objecte i finalitat."; i els principis generals establerts en la mateixa LTAIPBG: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i atenent a la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22.1 LTAIPBG). Per tant, l'aplicació d'aquest límit previst a l'article 21.1.b només quedaria justificada en la mesura en què de l'accés a la informació se'n derivés un perjudici real i efectiu en la capacitat investigadora o sancionadora de l'Administració, el què pressuposa, en tot cas, que la

investigació està encara en curs i que la divulgació de la informació a mans de l'autoritat investigadora pot comprometre'n el resultat (destrucció o manipulació de proves), o que desvetllar la informació pot perjudicar l'efectivitat de la sanció que s'hagi d'imposar (fugida de l'inculpat, alçament de béns). El cap d'aquests supòsits resulta aplicable al cas, ja que l'Ajuntament ha clos la investigació i ha resolt ja la sanció, i no ha justificat ni s'endevina que l'accés per part de la persona reclamant pugui tenir cap efecte sobre l'execució de la sanció imposada a D.H., que en tot cas resta suspesa a expenses de la decisió del tribunal que coneix del recurs contenciós administratiu contra ella. Tampoc diu res l'Ajuntament de l'afectació que l'accés pugui tenir en la investigació o resultat de l'expedient sancionador incoat al propi reclamant (A.S.), i per tant, no correspon avaluar-ho aquí. En canvi, la persona reclamant insisteix en lligar l'accés a la informació amb el seu dret de defensa, el què li garanteix l'accés ple i directe a l'expedient incoat contra ella, però també s'ha d'apreciar com un interès privat legítim que fa prevalent l'accés a l'expedient de D.H. en la part que contingui acusacions o imputacions a la seva persona, encara que no estiguin reproduïdes en el seu propi expedient, per tal que se'n pugui defensar de la manera que consideri adient.

Paraules clau: Ajuntament. Expedient disciplinari. Assetjament laboral. Reclamació contra silenci. Dades personals. Dades pròpies. APDCAT.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. El 27 de febrer de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 191/2021, presentada contra l'Ajuntament de Molins de Rei, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 d'octubre de 2020 la persona reclamant presenta una instància a l'Ajuntament de Molins de Rei mitjançant la qual, en termes literals, exposa: "que he sido conocedor que en el expediente disciplinario incoado al Sr. XXX [D.H.] mediante Decreto de Alcaldía 400 de 26 de febrero de 2019 existen unas declaraciones del jefe de la Guardia Urbana Sr. XXX [J.M.]. Que en el expediente disciplinario incoado a mi persona con el Decreto de Alcaldía 401 de 26 de febrero de 2019 existen dos informes elaborados por el jefe de la Guardia Urbana Sr. XXX [J.M.]. Que en dichos informes me acusa de actuar, conjuntamente con el Sr. XXX [D.H.] contra su persona y realiza graves acusaciones al respecto. Que dentro de estos dos informes introduce comentarios e información privada del Sr. XXX [D.H.] por lo que no es difícil establecer la relación que en el expediente incoado al Sr. XXX [D.H.] existirá información relevante sobre mi persona y de la que siendo interesado he de conocer a los efectos oportunos", i sol·licita: "se me dé traslado de

todas aquellas actuaciones en las que ha intervenido el Sr. XXX [J.M] en el expediente incoado al Sr. XXX [D.H.]”

3. La Reclamació presentada el 27 de febrer de 2021 és fonamentada en els següents arguments: “necessito aquesta documentació per un tema d’assetjament laboral. L’Ajuntament sistemàticament no em contesta”.
4. El 2 de març de 2021 la GAIP requereix a la persona reclamant que esmeni la reclamació, als efectes de concretar i precisar l’objecte de la reclamació, i l’adverteix que si no satisfà l’esmena en termini de deu dies es considerarà que desisteix de la seva Reclamació, de conformitat amb el que estableix la legislació de procediment administratiu a l’article 68.
5. En la mateixa data, la persona reclamant respon al requeriment de concreció de la reclamació amb aquesta declaració: “Soc coneixedor, ja que m’ho va dir el Sr. XXXX [D.H.] que dins del seu disciplinari per Decret d’Alcaldia 400/2019, hi ha informació amb fotografies incloses de la meua vida privada, que hauria afegit l’inspector de la Guàrdia Urbana de Molins de Rei. Aquesta informació la vaig demanar a l’ajuntament però no m’han contestat, i la necessito per donar compliment a la protecció dels meus drets. Tanmateix el Sr. XXX [D.H.] no me l’ha facilitat per por a infringir la llei de protecció de dades”.
6. El 3 de març de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l’Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 3 de març de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l’Ajuntament de Molins de Rei i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l’article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l’expedient de la sol·licitud d’informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 24 de març de 2021 la GAIP rep l’informe de l’Ajuntament, en què s’exposen els antecedents del cas: L’Ajuntament hauria incoat procediment disciplinari contra la persona reclamant (A.S.), i paral·lelament, també s’hauria incoat i resolt expedient disciplinari contra una tercera persona (D.H.), la qual hauria recorregut inicialment en reposició

aquesta resolució sancionadora havent-li estat desestimat el recurs, i posteriorment en via contenciosa administrativa, fent constar que el jutjat hauria demanat a l'Ajuntament amb data 26 d'octubre de 2020 la tramesa de l'expedient. I en relació amb la sol·licitud d'informació objecte de reclamació, es limita a assenyalar que "aquest ajuntament no pot permetre l'accés a la informació reclamada en virtut de l'art. 21.1 b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés de la informació pública i bon govern (LTAIPBG), que contempla com a causa per a denegar l'accés la investigació o sanció d'infraccions disciplinàries. En aquest sentit, el Decret d'alcaldia núm. 851, que desestima el recurs de reposició contra el Decret núm. 851, de 4 de juny de 2020, que resol l'expedient disciplinari del Sr. XXX [D.H.] ha estat impugnat davant del jutjat contenciós administratiu núm. 7 de Barcelona, per la qual cosa la seva executivitat està pendent de resolució judicial."

9. El 26 de març de 2021, vist que la informació que es reclama conté dades personals de terceres persones, la GAIP sol·licita a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti informe sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades personals, de conformitat amb l'article 40 LTAIPBG.
10. El 8 d'abril té entrada al registre de la GAIP l'informe de l'APDCAT, que conclou el següent: "La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a tota la informació que sobre la seva persona hagi aportat l'inspector en cap de la Policia Local i que figuri a l'expedient disciplinari, incloent-hi l'origen de la informació (identificació de la persona informant). També seria possible facilitar la informació merament identificativa relativa a les autoritats i empleats públics al servei de l'Ajuntament que hagi intervingut pel càrrec en l'expedient disciplinari. No obstant això, la normativa de protecció de dades impedeix accedir a la informació relativa a l'inculpat en l'expedient disciplinari, així com informació a categories amb especial protecció de l'inspector en cap de la Policia Local (art. 23 LTC) o altra informació sobre aquest diferent de la merament identificativa."

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació ja que deriva d'una sol·licitud d'informació desatesa per un subjecte obligat per l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42.7 LTAIPBG disposa que la Comissió pot demanar els informes i dades que consideri necessaris per a fonamentar les seves Resolucions, i l'article 33.4 RGAIP fixa en quinze dies el termini de què disposa l'Administració per a l'emissió de l'informe requerit per al GAIP. Particularment, l'article 42.8 LTAIPBG preveu que la Comissió pugui demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades, i que la petició d'aquests informes pot suposar l'ampliació del termini per resoldre la reclamació en quinze dies.

2. Sobre l'objecte de la reclamació i el règim legal d'accés a les dades personals que s'hi conté.

La sol·licitud d'informació de la què deriva aquesta reclamació demanava accés totes les actuacions en les què hagi intervingut l'inspector J.M en el expedient incoat al Sr. D.H., i es motiva en el dret de defensa i la necessitat de comprovar que s'hi fan referències a la persona reclamant.

Davant la discrepància entre la motivació i la formulació de la sol·licitud, la GAIP demana a la persona reclamant que concreti l'objecte de la reclamació per tal de determinar si el que es demana és exclusivament aquella informació que sobre la pròpia persona reclamant s'ha aportat per J.M. en l'expedient de D.H., o si la pretensió d'accés es projecta sobre les informacions i declaracions íntegres de J.M. en l'expedient sancionador a D.H., i la resposta donada per la persona reclamant a aquest requeriment, tot i concretar que hi haurien fotos de la seva vida privada, no formula una clara renúncia a la informació donada per J.M. que no faci

al·lusió directa a la seva persona (A.S.). Per tant, aquesta resolució es pronunciarà sobre l'accés a tota la informació aportada per J.M. en l'expedient disciplinari contra D.H., i no només la referida a la persona reclamant.

La persona reclamant ha manifestat conèixer que en el marc d'un procediment sancionador contra una tercera persona (D.H.) s'haurien fet acusacions i manifestacions sobre ella que li interessarien als efectes de la defensa, ja que també contra ella s'ha incoat un procediment sancionador. Això li hauria estat informat pel mateix D.H., que tanmateix no li n'ha fet trasllat, segons explicita, per por a infringir la normativa de protecció de dades personals. Correspon, doncs, analitzar si la protecció de les dades personals pot constituir un límit que actuï restringint totalment o parcialment l'accés a la informació que es reclama.

El marc jurídic a aplicar en l'avaluació de l'adequació a dret d'aquest accés a dades personals és l'establert per l'LTAIPBG en els seus articles 23 i 24, per expressa remissió de la pròpia legislació de protecció de dades personals -articles 6.1.c, 6.3 i 86 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (RGPD) i l'article 8 i DA segona de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD)-, que clarament determinen que la cessió de dades personals que es contenen en la informació pública és lícita sense el consentiment de la persona afectada si l'administració està obligada a facilitar-ne l'accés d'acord amb els límits i principis de la llei de transparència, i si resulta proporcional amb la finalitat d'interès públic perseguida per aquesta llei i la finalitat específica perseguida amb l'accés. Aquest marc legal aplicable regula de manera diferenciada l'accés a les dades personals pròpies i dades de tercers, i en aquest darrer cas, distingeix encara si es tracta de dades de caràcter sensible, dades personals merament identificatives del personal públic, o altres dades personals de tercers. D'aquí la importància de que es concretés si l'objecte de la reclamació eren exclusivament les referències a la pròpia persona reclamant (dades pròpies) o tota la informació aportada per una tercera persona en un expedient sancionador també d'una tercera persona. Vist que la persona reclamant no renuncia expressament a altres dades diferents de les pròpies, seguidament s'analitzaran d'acord amb la seva naturalesa i règim d'accés.

L'accés a la informació de l'expedient disciplinari contra D.H. s'ha d'avaluar d'acord amb la previsió de l'article 23 LTAIPBG, ja que es tractaria de dades relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives relacionades amb una persona física identificada, sense

que la persona sol·licitant hagi aportat el consentiment escrit de D.H, tal i com requereix el propi article 23 LTAIPBG i l'article 70.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTDAIP) que el desplega. D'acord amb això, no es pot estimar la pretensió d'accés a la informació que es conté en l'expedient sancionador incoat contra D.H. aportada per J.M. que faci referència a D.H.

Quant a les dades identificatives del personal públic, l'article 24.2 LTAIPBG estableix un règim general d'accés, i l'article 70 DTDAIP concreta què s'entén per dades indentificatives, de la manera següent: "Decret 2. Als efectes del que preveu l'article 24.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques. En els casos en els quals la publicació o l'accés a un document administratiu requereixi la identificació de l'autor, s'han d'eliminar, especialment, les dades de localització, el número del document nacional d'identitat o document equivalent i la signatura manuscrita. Si la signatura és electrònica, s'ha de publicar el document signat electrònicament de manera que no es pugui accedir a les propietats del certificat electrònic emprat per a la signatura. Les dades de localització s'han de suprimir en el cas que no es tracti de les dades merament identificatives de l'autor en la seva condició de càrrec o personal al servei de les administracions públiques. 3. En el cas de membres de les forces i cossos de seguretat o d'altres col·lectius que per motius de seguretat requereixin una protecció especial, la seva identificació amb noms i cognoms ha de ser substituïda per la publicació d'un codi o número identificatiu professional". D'acord amb aquest precepte, si en la informació sol·licitada hi consten dades de personal públic (per exemple, el personal que rep la declaració que es reclama o les dades identificatives del propi declarant) l'accés s'hauria de permetre d'acord amb les regles establertes en el precepte transcrit.

Pel que fa a la informació referida a la pròpia persona reclamant, l'article 24.3 LTAIPBG remet a la legislació de protecció de dades de caràcter personal en la seva regulació de l'accés a dades pròpies (article 15 RGPD), que reconeix el dret de la persona afectada a conèixer si s'estan tractant dades de la pròpia persona, la font de la informació quan no l'hagi aportat la pròpia persona, accedir-hi i a obtenir-ne còpia, si bé es preveu que es pugui limitar l'obtenció de còpies si s'afectin drets i llibertats d'altri:

“1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

a) los fines del tratamiento;

b) las categorías de datos personales de que se trate;

c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;

d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;

e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;

f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;

g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;

h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.

2. (...)

3. El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. El responsable podrá percibir por cualquier otra copia solicitada por el interesado un canon razonable basado en los costes administrativos. Cuando el interesado presente la solicitud por medios electrónicos, y a menos que este solicite que se facilite de otro modo, la información se facilitará en un formato electrónico de uso común.

4. El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.”

D'acord amb això, la informació que hagi aportat J.M. en el procediment sancionador contra D.H., en la mesura en què faci referència a la persona reclamant, s'ha de considerar dades

pròpies i la persona reclamant té dret a accedir-hi i obtenir-ne còpia sense necessitat de consentiment de la persona afectada, al marge de les consideracions que es faran en el fonament jurídic següent sobre l'afectació que pugui derivar de la investigació d'il·lícits o infraccions.

Per a la resta de dades personals diferents de les categories anteriors que puguin constar en les informacions i declaracions aportades per J.M. en l'expedient sancionador contra D.H., correspon aplicar l'article 24.2 LTAIPBG, que preveu un règim d'accés ponderat entre l'interès públic en la divulgació de la informació i els drets de les persones afectades, tenint en compte, entre d'altres, les circumstàncies següents: temps transcorregut, finalitat específica de l'accés, dades de menors o afectació de la seguretat de les persones. En aquest cas, la finalitat específica de l'accés és la defensa pròpia, de manera que només les que resultin necessàries, rellevants i idònies per a l'exercici d'aquesta defensa podrien ser estimades, tenint en compte, a més, el principi de minimització previst a l'article 5.1.c RGPD, d'acord amb el qual, la cessió de dades personals només és legítima si són "c) Adequades, pertinents i limitades al que és necessari en relació amb les finalitats per a les quals es tracten (minimització de dades)". El cert és que l'Ajuntament només ha identificat com a tercera persona afectada per l'accés a D.H., de manera que cal pressuposar que no hi consten dades personals d'altres persones en la informació que es reclama; en tot cas, si hi apareguessin dades personals de terceres persones en la informació que es reclama diferents de les imputacions a D.H. l'accés només seria estimable en la mesura en què fossin necessàries, adequades i pertinents per a la defensa de la persona reclamant, desestimant l'accés a qualsevol altra informació personal (de D.H., J.M. o altres, si escau) que no suposés una acusació o càrrec contra la persona reclamant en relació amb els quals li correspongués exercir el dret de defensa.

Aquest posicionament coincideix bàsicament amb la conclusió de l'informe de l'APDCAT, a qui la GAIP, vist que la persona reclamant havia indicat que la persona afectada (D.H.) li hauria expressat els seus dubtes en relació amb la normativa de protecció de dades personals, ha demanat que es pronunciï sobre l'adequació de l'accés a la normativa de protecció de dades personals, i que ha expressat de la manera següent: "... D'acord amb el que es desprèn de l'expedient, l'objectiu de la sol·licitud d'accés és obtenir les actuacions on ha intervingut l'inspector en cap de la Policia Local, on consta informació del reclamant, per emprar-la en la pròpia defensa o la interposició d'accions que el reclamant consideri oportunes respecte de l'expedient disciplinari que se li ha incoat a ell.

Malgrat ser una finalitat legítima -la defensa dels drets i interessos propis-, és evident que atorgar accés a la documentació pretesa on constin altres dades personals de l'inspector en cap de la Policia Local pot tenir un impacte en la vida privada d'aquest, ja sigui perquè podria comportar donar a conèixer aspectes de la seva intimitat que el pot afectar professionalment, o bé a la seva esfera social o familiar per exemple, si hi consten dades relatives al seu domicili, telèfon de contacte, etc., o fins i tot íntima.

Per altra banda, també cal tenir en compte que la finalitat perseguida per la llei de transparència és *“establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública.”* (article 1.2 LTC), o en altres termes, establir la possibilitat d'oferir eines a la ciutadania per al control de l'actuació dels poders públics. 11

En el cas que ens ocupa, no sembla justificat l'accés a la resta d'informació personal referida a l'inspector en cap de la Policia Local, ni a la d'altres terceres persones en cas que hi poguessin constar també a la documentació, atès que la sol·licitud no es dirigeix al control de l'actuació de l'Ajuntament en la tramitació de l'expedient disciplinari. Per altra banda, no s'aprecien elements a partir dels quals pugui determinar-se la rellevància d'aquestes dades (per exemple, la informació que consti sobre l'inspector en cap de la Policia Local com a víctima d'assetjament laboral) per a la finalitat pretesa, atès que es tracta d'un expedient en el qual el reclamant no és part interessada. Tot això sens perjudici que en el si del procediment disciplinari de què ha estat objecte ja hagi pogut proposar la pràctica de les proves que puguin ser rellevants per a la seva pròpia defensa.

Per tant, cal concloure que en el cas que ens ocupa prevaldria el dret a la protecció de dades de l'inspector en cap sobre el dret d'accés exercit pel reclamant, atès que no sembla justificat l'accés del reclamant a dades relatives a l'inspector en cap de la Policia Local, més enllà de la seva identitat. En conseqüència, s'hauria de denegar l'accés.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés a tota la informació que sobre la seva persona hagi aportat l'inspector en cap de la Policia Local i que figuri a l'expedient disciplinari, incloent-hi l'origen de la informació (identificació de la persona informant). També seria possible

facilitar la informació merament identificativa relativa a les autoritats i empleats públics al servei de l'Ajuntament que hagi intervingut pel càrrec en l'expedient disciplinari.

No obstant això, la normativa de protecció de dades impedeix accedir a la informació relativa a l'inculpat en l'expedient disciplinari, així com informació a categories amb especial protecció de l'inspector en cap de la Policia”.

3. Sobre el límit relatiu a la investigació i sanció d'infraccions

L'Ajuntament, en el seu informe, fonamenta jurídicament la desestimació de l'accés en el límit relatiu a la investigació o sanció d'infraccions disciplinàries, previst a l'article 21.1 b) LTAIPBG, i ho justifica en què la resolució de l'expedient sancionador contra D.H. “ha estat impugnat davant del jutjat contenciós administratiu núm. 7 de Barcelona, per la qual cosa la seva executivitat està pendent de resolució judicial.”

Tenint en compte que els límits establerts a l'LTAIPBG no són d'aplicació automàtica excloent l'accés, sinó que actuen amb caràcter potencialment restrictiu (article 21.1 LTAIPBG “1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: ... b) La investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries. ...”) cal descartar que la mera referència continguda a l'al·legació de l'Ajuntament al fet que la resolució sancionadora contra D.H. no és executiva per la interposició d'un recurs contenciós administratiu contra ella, pugui tenir l'efecte restrictiu i excloent del dret d'accés que es reclama, sense major ponderació ni justificació. L'aplicació dels límits a l'accés a la informació pública, ja sigui l'al·legat o qualsevol altre, s'ha de realitzar conforme als principis i regles establertes a la legislació de transparència: el test del dany establert a l'apartat III del preàmbul de la Llei bàsica 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern: “En tot cas, els límits previstos s'han d'aplicar atenent un test de dany (de l'interès que se salvaguarda amb el límit) i d'interès públic en la divulgació (que en el cas concret no prevalgui l'interès públic en la divulgació de la informació) i de manera proporcionada i limitada pel seu objecte i finalitat.”; i els principis generals establerts en la mateixa LTAIPBG: aplicació restrictiva del límit en benefici del dret d'accés (article 20.2 LTAIPBG) de forma proporcional a la seva finalitat i atenent a la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació (article 22.1 LTAIPBG).

Per tant, l'aplicació d'aquest límit previst a l'article 21.1.b només quedaria justificada en la mesura en què de l'accés a la informació se'n derivés un perjudici real i efectiu en la capacitat

investigadora o sancionadora de l'Administració, el què pressuposa, en tot cas, que la investigació està encara en curs i que la divulgació de la informació a mans de l'autoritat investigadora pot comprometre'n el resultat (destrucció o manipulació de proves), o que desvetllar la informació pot perjudicar l'efectivitat de la sanció que s'hagi d'imposar (fugida de l'inculpat, alçament de béns). I cap d'aquests supòsits resulta aplicable al cas, ja que l'Ajuntament ha clos la investigació i ha resolt ja la sanció, i no ha justificat ni s'endevina que l'accés per part de la persona reclamant pugui tenir cap efecte sobre l'execució de la sanció imposada a D.H., que en tot cas resta suspesa a expenses de la decisió del tribunal que coneix del recurs contenciós administratiu contra ella. Tampoc es diu res per part de l'Ajuntament de l'afectació que l'accés pugui tenir en la investigació o resultat de l'expedient sancionador incoat al propi reclamant (A.S.), i per tant, no correspon avaluar-ho aquí.

En canvi, la persona reclamant insisteix en lligar l'accés a la informació amb el seu dret de defensa, el què li garanteix l'accés ple i directe a l'expedient incoat contra ella, però també s'ha d'apreciar com un interès privat legítim que fa prevalent l'accés a l'expedient de D.H. en la part que contingui acusacions o imputacions a la seva persona, encara que no estiguin reproduïdes en el seu propi expedient, per tal que se'n pugui defensar de la manera que consideri adient.

D'acord amb els fonaments jurídics anteriors, correspon estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia parcial de les informacions en qualsevol suport (documental o gràfic) aportades per J.M. en l'expedient sancionador incoat contra D.H. en la part en què s'hi continguin referències o al·lusions a la persona reclamant (A.S.) que suposin una afectació de la seva privacitat o que li atribueixin accions o li imputin infraccions en relació amb les quals li correspongui l'exercici del dret de defensa en el marc del procediment sancionador incoat o en qualsevol altre. S'estima, igualment, l'accés a la font d'aquestes informacions estimades, que en el cas que siguin d'un agent policial es podrà realitzar pel seu T.I.P., així com a les dades identificatives (nom i càrrec) del personal públic que hi apareguin si hi ha intervingut en exercici del seu càrrec.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les

seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 d'abril de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 191/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia parcial de les informacions en qualsevol suport (documental o gràfic) aportades per J.M. en l'expedient sancionador incoat contra D.H. en la part en què s'hi continguin referències o al·lusions a la persona reclamant (A.S.) que suposin una afectació de la seva privacitat o que li atribueixin accions o li imputin infraccions en relació amb les quals li correspongui l'exercici del dret de defensa en el marc del procediment sancionador incoat contra ell o en qualsevol altre, així com a les dades personals identificatives de la font de la informació o del personal públic que hi aparegui, que en el cas que corresponguin a un agent policial es podrà substituir pel TIP o número identificatiu professional.

2. Requerir a l'Ajuntament de Molins de Rei que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Molins de Rei a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 191/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.